

OUT

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΜΕ ΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΦΟΡΤΩΣΟΥΝ

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες

Ο αγώνας για την υπεράσπιση της απασχόλησης, ενάντια στην απειλή των απολύσεων, μπαίνει σήμερα στην πρώτη γραμμή, εξ αιτίας της **παγκόσμιας οικονομικής κρίσης** και της προσπάθειας του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του να την φορτώσει στις πλάτες των εργαζομένων. Οι απολύσεις παίρνουν την μορφή χιονοστιβάδας. **Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, θα προστεθούν έως και 51 εκατομμύρια άνεργοι μόνο μέσα στο 2009!**

Για 50.000 νέους απολυμένους – ανέργους το 2009 στην Ελλάδα και 400.000 στην Ευρώπη κάνει λόγο η Κομισιόν σε πρόσφατη έκθεσή της. Άλλη μελέτη σχετικά με την κρίση στην κατασκευαστική δραστηριότητα μιλάει για απώλεια 100.000 θέσεων εργασίας μέχρι το 2011, μόνο για τον κλάδο της κατασκευής, που θα επηρεάσει και τον κλάδο του μετάλλου (χάλυβας, αλουμίνιο). Η ίδια μελέτη εκτιμά- και αυτό μας ενδιαφέρει άμεσα- ότι ο κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων οικοδομικών υλικών (χάλυβας, τσιμέντο, αλουμίνιο), θα μειώνεται κατά περίπου 1,5 δισ τον χρόνο για την διετία 2009-2010. **Να σημειωθεί ότι οι προβλέψεις αυτές στηρίζονται στην εκτίμηση πως η σημερινή κρίση είναι μια φυσιολογική κατάσταση στο πλαίσιο της κυκλικής διακύμανσης “ανάπτυξη-ύφεση” στον καπιταλισμό, πράγμα που δεν είναι καθόλου σωστό, γι’ αυτό και οι συνέπειες θα είναι μεγαλύτερες.**

Στον κλάδο του μετάλλου

➤ **Οι απολύσεις και διαθεσιμότητες είναι ήδη εκατοντάδες στις μεγάλες επιχειρήσεις (ΛΑΡΚΟ, FRIGOGLOSS, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ, ΜΑΙΛΗΣ, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, SOVEL/ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ, ΖΩΝΗ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ, ΜΠΗΤΡΟΣ).**

- **Στις μικρότερες μονάδες, οι εργαζόμενοι είναι κυριολεκτικά ανυπεράσπιστοι εξ αιτίας της πλήρους σχεδόν απουσίας συνδικαλιστικής κάλυψης και δράσης.**
- **Χιλιάδες υπάλληλοι στις αλυσίδες συγκροτημάτων των αυτοκινητοβιομηχανιών, και σε άλλους χώρους του κλάδου μας απειλούνται άμεσα με απόλυση.**

Τα αίτια της κρίσης πρέπει να αναζητηθούν στη φύση του καπιταλιστικού συστήματος. Το συμφέρον του κάθε καπιταλιστή δεν συμβαδίζει πάντα με το συμφέρον τους σαν τάξη. Κάθε έναν από αυτούς ξεχωριστά τον συμφέρει να μειώνει το άμεσο ή έμμεσο μισθό των εργαζομένων του, προκειμένου να μειώνει το κόστος της παραγωγής του. Ταυτόχρονα όμως αυτό μειώνει συνολικά τη ζήτηση και μετά από ένα σημείο προκαλεί την μείωση της ανάπτυξης και την κρίση, αφού κανείς δεν παράγει κάτι που δεν θα βρει αγοραστή.

Οι καπιταλιστές, δεν απαντούν μόνο με απολύσεις. Ταυτόχρονα, εφαρμόζουν το σύστημα: “λιγότερη δουλειά με μείωση μισθών”, διαθεσιμότητες και άλλα. Σε πάνω από 200 εκατομμύρια εργαζόμενοι μέσα στο 2009, σύμφωνα με την εκτίμηση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, αναμένεται να μειωθούν οι αποδοχές, με υλοποίηση τέτοιων μέτρων.

Από το κεφάλαιο, στην περίοδο της κρίσης, η εργατική δύναμη και ο εργαζόμενος γενικά, παρουσιάζεται ως δείκτης «μικρότερης αξίας».

Καμιά συζήτηση φυσικά για τα κέρδη και τον “ιερό νόμο” της πάσης θυσία διατήρησής τους, που επιχειρείται να παρουσιαστεί ως παν-κοινωνική ανάγκη. Όπως επίσης και καμιά συζήτηση για την υπερσυσσώρευση κερδών και για την τεράστια παραγωγή πλούτου από τους εργάτες όλη την προηγούμενη περίοδο.

**ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ!
ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ!**

ΟΤΑΝ Η ΓΣΣΕ ΞΥΠΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΗΘΑΡΓΟ, ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΤΟ ΠΑΡΑΚΑΛΕΤΟ....

Οι θέσεις και η πρακτική της ΓΣΣΕ, γενικότερα του υποταγμένου, αστικοποιημένου συνδικαλισμού όπου κυριαρχούν οι παρατάξεις ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚΕ των αστικών κυβερνητικών κομμάτων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, είναι για μια ακόμη φορά τραγικές. Κινούνται στη λογική του παρακαλετού και των κινήτρων προς τους επιχειρηματίες, εκλιπαρώντας τους να προσλάβουν ή να μην απολύσουν εργαζόμενους. Δεν απαντούν επιθετικά, με αποκάλυψη των αιτιών της κρίσης και με διεκδίκηση αιτημάτων βελτίωσης της θέσης των εργαζομένων. Θεωρούν ακόμη και "τυχοδιωκτισμό" την προβολή του αιτήματος για αξιοπρεπείς αυξήσεις σε όλους τώρα.

Επίκαιρος όσο ποτέ για την αντιμετώπιση αυτής της λογικής ότι για την έξοδο από την κρίση, αρκεί να τονωθούν οι επενδύσεις των καπιταλιστών ή στην καλύτερη περίπτωση απλά να αυξηθεί η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων, χωρίς να εντοπίζουν την ουσία, δηλαδή την αναζήτηση πάση θυσία του καπιταλιστικού κέρδους, είναι ο παρακάτω (φανταστικός) διάλογος ανάμεσα σε υπερασπιστές του συστήματος οποιασδήποτε απόχρωσης, όσων δεν θέλουν τελικά να συγκρουστούν μαζί του και να υπερασπίσουν τα συμφέροντα των εργαζομένων:

- «Επειδή υπάρχει κρίση των πωλήσεων, επομένως, υπεραφθονία εμπορευμάτων, πρέπει αμέσως να αυξήσουμε τους μισθούς για να απορροφηθούν τα απούλητα στοκ και να ξανα-συνδέσουμε την αντλία. Αλλιώς δεν θα βγούμε από την κρίση.
- Φουκαρά μου, κάνεις λάθος! Η κρίση είναι πάνω απ' όλα ο περιορισμός των επενδύσεων (και επομένως της απασχόλησης) εξαιτίας της πτώσης των κερδών. Αν αυξήσεις τους μισθούς ακριβώς σ' αυτή τη φάση του κύκλου, θα περιορίσεις ακόμα περισσότερο τα κέρδη, επομένως τις επενδύσεις, άρα και την απασχόληση. Πρέπει αντίθετα να περιορίσεις άμεσα τους μισθούς. Έτσι οι διευθυντές των επιχειρήσεων θα δουν τα κέρδη τους να αυξάνονται, θα προχωρήσουν σε νέες επενδύσεις, θα προσλάβουν νέο προσωπικό και τότε η συγκυρία θα πάρει νέα ώθηση.

- Ακούστηκε ποτέ μεγαλύτερη βλακεία; Υπάρχει ήδη μεγάλη κρίση των πωλήσεων. Περιορίζοντας τους μισθούς, θα περιορίσετε και την τρέχουσα αγοραστική δύναμη των μαζών, δηλαδή τη συνολική ζήτηση. Με τον περιορισμό της συνολικής ζήτησης, η κρίση των πωλήσεων θα οξυνθεί και η αγορά θα γεμίσει με απούλητα εμπορεύματα! Είδατε ποτέ εργοδότες να κάνουν επενδύσεις για να παράγουν ακόμα περισσότερα απούλητα εμπορεύματα; Περιορίζοντας τους μισθούς, θα οξύνετε την κρίση, αντί να την ξεπεράσετε».

Την ίδια στιγμή οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς (ΠΑΜΕ, Αυτόνομη Παρέμβαση), με τις διαφορές φυσικά που έχουν, περιορίζονται σε κινήσεις τακτικής και εντυπωσιασμού, χωρίς νεύρο και συνέχεια, χωρίς εμπιστοσύνη στο μαζικό αγώνα των εργαζομένων. Αναπαράγουν διαρκώς τον εμφύλιο μεταξύ ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ που διεξάγεται πάντα με το βλέμμα στις εκλογές και τους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς.

ΔΕΝ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΜΕ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ- ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΗΜΙΕΣ ΤΟΥΣ!

**Είναι κρίση τους και όχι κρίση μας.
Αποκρούουμε την καλλιέργεια της λογικής
της συν-ευθύνης των εργαζομένων.
Οι εργαζόμενοι δεν είναι συνέταιροι των
καπιταλιστών.**

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες,

Ο αγώνας ενάντια στις απολύσεις είναι ένας αγώνας που αφορά όλους τους εργαζόμενους, είτε είναι σε ζημιογόνα εταιρεία ή σε πλασματικά ζημιογόνα (λόγω δημιουργικής λογιστικής), είτε είναι σε πραγματικά κερδοφόρα.

Η έκβασή του κρίνεται από την πάλη που θα γίνει πριν, τώρα, όχι τη στιγμή που ανακοινώνεται το κλείσιμο ή οι απολύσεις.

Υπάρχει και άλλος δρόμος από αυτόν της διαρκούς χειροτέρευσης της θέσης μας από αυτόν της παθητικότητας και της ανάθεσης. Είναι ο δρόμος του συλλογικού ενωτικού αγώνα των εργατών, που θα απαιτεί την ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης και της ικανοποίησης των αιτημάτων μας,

- για ριζική βελτίωση της κοινωνικής-πολιτικής θέσης των εργαζομένων, για να πληρώσει την κρίση το κεφάλαιο που τη δημιούργησε,
- για κοινωνικοποίηση του κοινωνικού πλούτου και όχι των ζημιών, για να πάρουμε από τα κέρδη τους και όχι να ενισχύσουμε την πίττα, δηλ. τον πλούτο τους,
- για να ανατρέψουμε τα μέτρα και το καθεστώς του εργασιακού μεσαίωνα κυβέρνησης, κεφαλαίου και ΕΕ, καλυτερεύοντας και αλλάζοντας τη ζωή μας,

- απειθαρχία-ανατροπή της πολιτικής κρατικής ενίσχυσης των τραπεζιτών και λεηλασίας των εργαζομένων, των δεσμεύσεων της ΟΝΕ και των δρακόντειων μέτρων που στο όνομα της «νομισματικής σταθερότητας» επιβάλλουν λιτότητα, ιδιωτικοποιήσεις, κλείσιμο επιχειρήσεων, ανεργία, στο πλαίσιο της πάλης για την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ.
- για να ανατραπεί με λαϊκούς αγώνες η αντεργατική πολιτική και η κυβέρνηση της ΝΔ.
- για να κλονίσουμε το καθεστώς της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.
- Αλληλεγγύη, συντονισμός και συστράτευση με τους αγώνες των εργαζομένων στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο ενάντια στην ανεργία, τη φτώχεια, την πείνα και εξαθλίωση που φέρνει η κρίση αλλά και με τους αγώνες των λαών απέναντι στον πόλεμο, την καταπίεση και την καταστροφή στο περιβάλλον που σπέρνει ο παγκοσμιοποιημένος καπιταλισμός.

Αυξήσεις στους μισθούς-Μείωση ωρών εργασίας και ανεργίας

- **Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους, αυξήσεις στους μισθούς.** Μείωση του εργάσιμου χρόνου, 35ωρο με προοπτική το 30ωρο, πενθήμερο με σταθερή εργασία και πλήρεις αποδοχές. Βασικός μισθός 1400 Ευρώ.
- **Κρατικοποίηση με εργατικό-κοινωνικό έλεγχο** των νευραλγικών μονάδων στον κλάδο του μετάλλου.
- **Κατάργηση του ν. 3385** για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τις υπερωρίες. Μείωση ορίου υπερωριών ή/και μεγάλη αύξηση κόστους υπερωρίας και υπερ-εργασίας.
- **Μείωση των ορίων συνταξιοδότησης.**
- **Αύξηση του ελάχιστου χρόνου διακοπών** στις 5 βδομάδες.
- **Μαζικές προσλήψεις ανέργων** σε κανονικές θέσεις απασχόλησης στον κρατικό τομέα που τώρα καρκινοβατεί λόγω και έλλειψης προσωπικού (υγεία, παιδεία, κοινωνική πρόνοια, προστασία περιβάλλοντος κ.λπ.). Ανάπτυξη νέων τομέων κοινωνικής υποδομής (π.χ προγράμματα εργατικής κατοικίας).

Αποτροπή των απολύσεων

Κεντρική και αδιαπραγμάτευτη θέση: **ΔΕΝ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ!**

- **Νομοθετική απαγόρευση όλων των απολύσεων.** Άμεσα απαγόρευση απολύσεων σε κάθε επιχείρηση η οποία έχει οποιαδήποτε μορφής ενίσχυσης από το κράτος, όπως: διακανονισμό χρεών σε εφορία ή ασφαλιστικούς οργανισμούς, επιδότηση από αναπτυξιακό νόμο, ένταξη σε προγράμματα για ανεργία, ένταξη σε ευρωπαϊκά προγράμματα ή προγράμματα υπουργείων με εθνικούς πόρους, δανειοδότηση από τράπεζα με χαριστικούς όρους με βάση το πακέτο των 28 δισ.
- **Δέσμευση των κινητών ή ακίνητων περιουσιακών στοιχείων (προσωπικών ή άλλων εταιριών) του ιδιοκτήτη της εταιρίας που πτωχεύει ή κλείνει.** Απ' αυτά να εξασφαλίζονται οι αποζημιώσεις και τα επιδόματα ανεργίας των απολυμένων. Κρατικοποίηση με δήμευση της περιουσίας τους και εργατικό έλεγχο.
- **Ανατροπή της πολιτικής επιδότησης των απολύσεων.** Τα δήθεν "μέτρα" της κυβέρνησης για την απασχόληση (stage, ΕΣΠΑ κ.λπ) στοχεύουν στην αντικατάσταση των εργαζομένων, στη βάση των χειρότερων εργασιακών σχέσεων και των χαμηλότερων αποδοχών.

Προστασία των ανέργων

- **Επίδομα ανεργίας, για όλο το διάστημα που βρίσκονται στην ανεργία, ίσο με τον τελευταίο μισθό.** Επίδομα ανεργίας ίσο με το βασικό μισθό για τους νεοεισερχόμενους στη αγορά εργασίας. Για να ζει ο άνεργος με αξιοπρέπεια, αλλά και ως αντικίνητρο στην απόλυση.
- **Πλήρη ιατροφαρμακευτική και ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων.**
- **Αποζημίωση όλων των απολυόμενων** με βάση την υπαλληλική αποζημίωση (ν. 2112) και όχι με το μεροκάματο
- **Προσμέτρηση χρόνου ανεργίας** στα συντάξιμα χρόνια

Μέτρα ενάντια στην ελαστική εργασία. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους

- **Κανονικές προσλήψεις στους συμβασιούχους, απασχολούμενους με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών και γενικά κατάργηση επισφαλούς εργασίας.** Το αίτημα απευθύνεται στους εργοδότες και το κράτος.
- **Κατάργηση ή περιορισμός των υπεργολαβιών στον ιδιωτικό τομέα.** Κατάργηση εδώ και τώρα στο δημόσιο. Κατάργηση ενοικίασης εργαζομένων. Να απαγορευτούν οι δουλεμπορικές εταιρείες.
- **Κατάργηση της οδηγίας Μπολκενστάιν της ΕΕ** καθώς και των πρόσφατων αποφάσεων της για το 65ωρο κλπ.
- **Πάλι ενάντια στις νέες μεθόδους οργάνωσης της παραγωγικότητας, την ευέλικτη εργασία και την εντατικοποίηση.**
- **Κατάργηση της μαθητείας ως απλήρωτης εργασίας.**

ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ! 35ΩΡΟ ΤΩΡΑ!

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΡΑ!-ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΜΑΣ!

Το μέτωπο αγώνα για αυξήσεις και κατά των απολύσεων, απαιτεί **δυναμικές μορφές πάλης-Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ!** Δεν μπορούμε να περιμένουμε από τη ΠΟΕΜ ή τη ΓΣΕΕ να οργανώσουν την πάλη μας.

- Γενικές συνελεύσεις στους τόπους δουλειάς, με πρωτοβουλία των επιχειρησιακών ή των κλαδικών σωματείων ή των εργατικών κέντρων, για να συζητηθεί το θέμα της οικονομικής κρίσης και της υπεράσπισης της απασχόλησης.
- Έκτακτη σύσκεψη εκλεγμένων αντιπροσώπων της ομοσπονδίας για σχεδιασμό της κλιμάκωσης του αγώνα.
- Καταλήψεις των επιχειρήσεων που κλείνουν ή απολύουν μαζικά, απαίτηση για κρατικοποίησή τους με εργατικό έλεγχο και κατάργηση του διευθυντικού δικαιώματος με δήμευση των κερδών και της περιουσίας του ιδιοκτήτη τους.
- Διαδηλώσεις στις πρωτεύουσες των νομών & στην Αθήνα, με παράλληλο κίνημα αλληλεγγύης στην κοινωνία.
- Κοινό μέτωπο αγώνα των εργατών όλων των επιχειρήσεων και των κλάδων που είναι στα πρόθυρα της κατάρρευσης (οικοδομή, κλωστοϋφαντουργία, μεταλλουργία κ.λπ.), οριζόντιο αγωνιστικό συντονισμό των **πρωτοβάθμιων σωματείων**, επιτροπών αγώνα, αγωνιστικών τοπικών συσπειρώσεων.

Οι μηνύσεις και οι δικαστικές προσφυγές, οι υποσχέσεις για αποζημιώσεις και προγράμματα εθελουσίας εξόδου, οι παραστάσεις στους νομάρχες και τους δημάρχους, το κλείσιμο του αγώνα στο πλαίσιο της επιχείρησης, δεν αρκούν.

Πριν απ' όλα ο αγώνας πρέπει να απευθύνεται ενάντια στην κυβέρνηση και να απαιτεί λύσεις από αυτήν.

Παράλληλα, το εργατικό κίνημα πρέπει να απαντήσει

στην προσπάθεια διαίρεσης των εργαζομένων, με δημοκρατική αναπροσαρμογή της δομής και λειτουργίας του στην κατεύθυνση της **ταξικής ανασυγκρότησης και της αγωνιστικής ταξικής ενότητας των εργαζομένων**, προωθώντας άμεσα:

- **Κάλυψη των απολυμένων.** Όλοι οι άνεργοι που απολύονται, εξακολουθούν να ανήκουν, να υποστηρίζονται και να καλύπτονται, από το κλαδικό ή τοπικό ή/και επιχειρησιακό συνδικάτο.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΙΣΟ ΜΕ ΤΟ ΜΙΣΘΟ ΑΠΟΛΥΣΗΣ! ΠΡΟΣΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΤΑ ΣΥΝΤΑΞΙΜΑ!

- **Οργάνωση των ανέργων.** Όλοι οι απολυμένοι άνεργοι καθώς και οι νεοεισερχόμενοι άνεργοι (που δεν έχουν δουλέψει ποτέ), συγκροτούν τοπικές ενώσεις ανέργων, που γίνονται δεκτές στα τοπικά εργατικά κέντρα.
- **Αντιμετώπιση της συνδικαλιστικής κάλυψης όλων των συμβασιούχων και των απασχολούμενων με Δελτία Παροχής Υπηρεσιών**, με ίδια δικαιώματα με τα άλλα μέλη.
- **Υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε υπεργολαβίες.** Η δολοφονική επίθεση ενάντια στη μετανάστρια εργάτρια και συνδικαλίστρια **Κωνσταντίνα Κούνεβα**, έφερε στο προσκήνιο την πραγματικότητα της εργοδοτικής τρομοκρατίας και της καταπάτησης της εργατικής νομοθεσίας, σε όσους εργάζονται με αυτό το αισχρό καθεστώς. Οι συνάδελφοι αυτοί πρέπει να ανήκουν στα κλαδικά συνδικάτα τους, αλλά στην περίπτωση που προσφέρουν επαναλαμβανόμενη απασχόληση σε μια επιχείρηση, το επιχειρησιακό σωματείο, πρέπει να θέτει και αυτό ζητήματα προστασίας των βασικών δικαιωμάτων τους, να διασφαλίζει την κοινή δράση των εργαζομένων στον χώρο.
- **Διασφάλιση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων σε όλους τους μετανάστες και τις μετανάστριες συναδέλφους/ες μας.**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟ

**Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ!
ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΤΑΞΙΚΑ-ΟΧΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑ!**